

til Forsørgelse, og at den almindelige Pensionsløvgivnings Grundsætninger sølgelig burde afgive Reglen for Behandling af de saakaldte Fredsinvalider uden Tillæg af nogen særlig Invalidforsørgelse. Underledes syntes det os at forholde sig med dem, der have paadraget sig Skade i Krig, altsaa under overordentlige Forhold, der særdeles anbefale til ved en rigeligere Forsørgelse at anerkjende Krigrens vigtige og farefulde Kald, hans Opoffrelser og hans Fortjeneste. Den Maade, hvorpaa vi betragtede og behandlede dette Spørgsmaal, vandt det ærede Things Bifald; men ogsaa dette er forandret paa det andet Sted, saaat § 16 nu ikkun indeholder en Forskjel i Understøttelsens Grad. Naar undtages Pengedelingen, som denne Forandring kan medføre for de Militaire i visse Forhold, skjønte vi ikke, at Forandringen har nogen Grund af Vægt for sig; men hvor Meget vi end finde, at Loven har tabt af sin smukke Betydning som Invalidlov ved tildeels at blive en blot Privilegie-Lov for en Stand, kunne vi, da den jo maa fremmes af Hensyn til de forestaaende Reductioner og til de mange Invalider fra sidste Krig, ikke Andet end tilraade, at man ogsaa finder sig i denne Forandring.

Til § 18.

Den Forsørgelse, Landstthinget havde indvilliget i at tilstaae Officererne af Reserven og de øvrige i § 18 omhandlede Personer, er nedsat i Forhold til den paadragne Skade, efter som denne henfører de Paagjældende under 1ste eller 2den Afdeling. Endskjøndt Udvalget ikke indseer Nødvendigheden af denne Forandring, er nu Intet derved at gjøre.

Til § 24.

1) Da den skete Forhøielse af en Sum i Regulativet for Enterne er en Følge af det nye Regulativ i § 4, finde vi derom Intet at erindre.

2) Derimod er Forandringen af Paragraphens Slutning til Skade for Enten efter flere af de i § 18 omhandlede Personer, da deres Stilling er forskjellig fra Linieofficerernes

derved, at Mændene ikke, som disse, ere pligtige at forstikke en Femtedeel af deres Embedsindtagter til Underhold for deres Enten. De paagjældende Enten maae søge yderligere Hjælp af den overordentlige Fond.

Til § 24.]

Om end de ubeladte Slutningsord af § 25 vare mindre heldige, vilde de vistnok været anvendte paa den nærmest mulige Maade, nemlig ved at sætte Halvdelen af Forsørgelsen for Invalider af 1ste Afdeling som Grænsel. Altsaa er Vedkommendes Stilling forringet ved den nye Bestemmelse; men de maae troste sig ved den overordentlige Fond.

Til § 30.

Udvalget henholder sig til sine Uttringer om § 25.

Til § 32.

Naar der i Slutningen af denne Paragraph er tilføjet: „Af samme Fond kan ogsaa udredes Understøttelse til Civile, som uden egen Forseelse ere blevne qvæstede i Krig, og til deres Esterladte“; saa er dette en Udvidelse af den overordentlige Forsørgelse, hvilken vi ganske maae tiltræde, da Behandlingen i det andet Thing oplyser, at Antallet af de Paagjældende er ringe, at Centralcomiteen hidtil har understøttet dem, og at fra den Side Intet er imod den nye Bestemmelse.

Til § 33.

Den nye Redaction var vist neppe fornøden, men vi have ikke Grund til at modsætte os den. Spørgsmaalet om Træng kan dog ikke besvares uden under Hensyn til Livsstillingen.

Til § 37.

Finantsministerens Approbation fordres nu ikke blot naar vedvarende Pensioner og Understøttelser tilstaaes, men ogsaa med Hensyn til dem, der bevilges for 1 Aar. Dette have vi fra flere Synspunkter anseet betænkeligt; men vi erkjende paa den anden Side de Grunde, som tale derfor, at have ikke liden Vægt.